

Stille Før Stormen

Evig Natt

Aleina i møkets timar
skjerma i hule hender
Stormen bevege seg øve meg
der eg ligge svøpt i svarte kleder

Eg fryse ikkje,
Lar na leva villt i meg, riva og røska
Hu komme ikkje med falske løfter
Nådelaust tar hu det hu vil ha

Ingen kan finna meg der eg kvile
djupt i tankar ingen andre våge tenka
Hu ulme rundt meg, men vil meg ikkje vondt
Eg stole på stormen og følge mitt mot
I mørknå e og dei skinnhellige grå
Ingen sleppe onna, her må alle gå
den same tunge veien uten å belønning få

Stille før stormen, men det va då
Hu rase for fullt, ingen kan stoppe na nå
Vise kje hensyn, her e me alle lika små
Stille før stormen, ta deg i akt, hu dømme uten forakt

Skrike høgt og slår ifra seg
Fange deg inn i all evighet
Eg lar meg kje skremma av
kalde kjærtegn og tunge steg

Kjenn på din frykt!
For me leve aldri så masse så då
Hu får meg for evig og alltid
Mektig og sterk, hu e rettferdig